

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudkyň JUDr. Jarmily Ďáskové a JUDr. Radimy Gregorové, Ph.D., v právní věci **Mgr. D. K.**, zastoupené JUDr. Janem Stančíkem, advokátem, se sídlem AK Valašské Meziříčí, Hemy 855, proti žalovanému **Krajskému úřadu Zlínského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu**, se sídlem Zlín, třída Tomáše Bati 21, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 6. 2011, č. j. KUZL 35863/2011, sp. zn. KUSP 34140/2011 ÚP-S,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobkyně, advokátu JUDr. Janu Stančíkovi, se sídlem AK Valašské Meziříčí, Hemy 855, **s e p ř i z n á v á** odměna za zastupování žalobkyně ve výši 9.800,- Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Brně ve lhůtě do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku. Náklady právního zastoupení žalobkyně nese stát.

O d ů v o d n ě n í :

I. Předmět řízení

[1] Žalobkyně se žalobou předanou k poštovní přepravě dne 15. 6. 2011, ve znění následných doplnění, domáhala vydání rozsudku, kterým by bylo zrušeno rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu (dále jen „žalovaný“), ze dne 7. 6. 2011, č. j. KUZL 35863/2011, sp. zn. KUSP 34140/2011 ÚP-S, a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobkyně proti usnesení Městského úřadu Valašské Meziříčí, odboru územního plánování, stavebního řádu a regionálního rozvoje (dále jen „stavební úřad“), ze dne 14. 4. 2011, č. j. MěÚVM 19432/2011, kterým stavební úřad určil žalobkyni lhůtu 3 měsíce k provedení úkonu a usnesení stavebního úřadu potvrdil.

II. Obsah žaloby

[2] Žalobu odůvodnila tím, že rozhodnutí žalovaného považuje za nezákonné, neboť jím byla zkrácena na svých právech. Argumentačně žalobkyně uplatnila žalobní body, které soud z důvodů uchopitelnosti jejich vypořádání, vymezil do dvou stěžejních žalobních bodů.

[3] Předně žalobkyně uvedla, že nesouhlasí s tím, že rozhodnutí se netýká „černé stavby kotelny“, kterou bez stavebního povolení postavili manželé M., trvale bytem K. 34, jejichž stavební parcela sousedí se stavbou K. 348. Tato černá stavba kotelny byla provedena na dvorku manželů M., kdy byla postavena pouze jedna zeď kotelny a zbylé 3 zdi jsou tvořeny původně obvodovými zdmi domu K. 34. S touto stavbou žalobkyně nesouhlasí a trvá na odstranění této černé stavby, která poškozuje dům žalobkyně na adrese K. 348. Současně navrhla vyslovení nicotnosti stavebního povolení na plynofikaci rodinného domu K. 34 ze dne 12. 1. 1998, č. j. 1114/1997.

[4] V druhém žalobním bodu žalobkyně zdůraznila, že dle jejího názoru není pravdou tvrzení žalovaného, že vlastníci stavby K. 348 dlouhodobě neplnili zákonem stanovené ohlašovací povinnosti a nepostarali se, aby jejich práva byla vyznačena v katastru nemovitostí. Uvedla, že žalovaný lže, pokud tvrdí, že přílohy přiložené k odvolání žalobkyně neobsahují dokumentaci skutečného provedení stavby rodinného domu K. 348 ani zjednodušenou dokumentaci doplňkových staveb.

III. Vyjádření žalovaného

[5] Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě, ve znění následných doplnění, uvedl, že tvrzení žalobkyně odmítá v celém rozsahu. S odkazem na obsah správního spisu a odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Prioritně zdůraznil, že předmětem správního řízení je určení lhůty k provedení úkonu, kterým stavební úřad podle ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), určil žalobkyni lhůtu 3 měsíce k předložení dokumentace skutečného provedení stavby rodinného domu číslo popisné

348 na pozemku parcelní číslo 172/2 v katastrálním území Kelč – Nové Město a k předložení zjednodušené dokumentace doplňkových staveb k rodinnému domu číslo popisné 348 (pasport stavby).

[6] Důvodem určení lhůty k předložení dokumentace bylo zajistit, aby žalobkyně, která je vlastníkem rodinného domu a nemá jeho dokumentaci, povinnosti vlastníka stavby podle ustanovení § 125 odst. 1 zákona č. 183/2006 o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon – dále jen „stavební zákon“), tj. uchovávat po celou dobu trvání stavby ověřenou dokumentaci odpovídající jejímu skutečnému provedení podle vydaných povolení a v případě, že ji nemá, pak je její povinností ji pořídit. Dokumentace skutečného provedení stavby rodinného domu číslo popisné 348 v K. s přesahy na sousední pozemky ověřená ve stavebním řízení se v archívu stavebního úřadu, ani v archívu Městského úřadu v Kelči, nenachází. Porovnáním zakreslení stavby v katastrální mapě, leteckým snímkem a fotodokumentací pořízenou stavebním úřadem při šetření na místě samém a schématickými náčrtky části staveb rodinných domů čísla popisná 34 a 348 v K. je zřejmé, že skutečné provedení těchto staveb neodpovídá zakreslení v katastrální mapě. Jedná se o faktický rozpor, který musí stavební úřad řešit. Stavební úřad proto stanovil vlastníkům těchto staveb lhůtu 3 měsíců k předložení skutečného provedení stavby, neboť se doposud nepodařilo dokumentaci skutečného provedení stavby dohledat. Tedy stav katastru je zcela odlišný od skutečného stavu, a pokud vlastníci staveb dlouhodobě neplnili zákonem uložené ohlašovací činnosti či nepostarali se, aby jejich práva byla vyznačena v katastru nebo tato práva nedoložili potřebnými listinami, nesou vlastníci staveb i důsledky z tohoto pro ně nepříznivého stavu věci.

[7] Usnesení stavebního úřadu, ze dne 14. 4. 2011, č. j. MěÚVM 19432/2011, o určení lhůty k provedení úkonu se netýká staveb žalobkyní označených jako „černá stavba kotelný“ či „plynofikace rodinného domu číslo popisné 34“. Žalobkyní obšírně zmiňovaná problematika není předmětem nyní přezkoumávaného správního řízení, a navíc o ní již bylo pravomocně rozhodnuto rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 23. 2. 2011, č. j. 31 Ca 166/2009 – 72. Přezkoumávání této problematiky proto postrádá jakoukoli relevanci ve vztahu k předmětu sporu.

III. Žalobkyní uplatněná námitka podjatosti

[8] Před zahájením jednání ve věci dne 16. 5. 2012 vznesla žalobkyně námitku podjatosti všech členek senátu 31A zdejšího soudu. Usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2012, č. j. Nao 42/2012 – 99, bylo o vznesené námitce rozhodnuto ta, že soudkyně Krajského soudu v Brně JUDr. Jaroslava Skoumalová, JUDr. Jarmila Ďásková a JUDr. Radima Gregorová, Ph.D., nejsou vyloučeny z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 31A 42/2011. Toto usnesení nabylo právní moci dne 4. 6. 2012.

IV. Relevantní skutečnosti plynoucí ze spisového materiálu

[9] Z konkrétních okolností přezkoumávané věci je pro přehlednost vhodné zdůraznit následující skutečnosti.

[10] Dne 14. 4. 2001 vydal stavební úřad usnesení č. j. MěÚVM 19432/2011, kterým podle ustanovení § 39 odst. 1 správního řádu určil žalobkyni lhůtu 3 měsíce k provedení úkonu:

1. Předložit stavebnímu úřadu dokumentaci skutečného provedení stavby rodinného domu číslo popisné 348 na pozemku parcela číslo 172/2 v katastrálním území Kelč – Nové Město.

2. Předložit stavebnímu úřadu zjednodušenou dokumentaci doplňkových staveb k rodinnému domu číslo popisné 348 (pasport stavby).

Toto usnesení bylo do vlastních rukou žalobkyně doručeno dne 20. 4. 2011.

[11] Odvolání žalobkyně proti usnesení stavebního úřadu o určení lhůty k provedení úkonu [viz bod 11] žalovaný rozhodnutím ze dne 7. 6. 2011, č. j. KUZL 35863/2011, sp. zn. KUSP 34140/2011 ÚP-S, zamítl a napadené usnesení stavebního úřadu potvrdil. V odůvodnění rozhodnutí žalovaný zdůraznil, že každý má právo vlastnit majetek. Vlastnické právo všech vlastníků má stejný zákonný obsah a ochranu. Vlastnictví však také zavazuje povinnostmi stanovenými zákonem. Mezi povinnosti vlastníka stanovené zákonem patří též povinnost uchovávat po celou dobu existence stavby dokumentaci odpovídající jejímu skutečnému provedení podle vydaných povolení. V archívu stavebního úřadu ani v archívu Městského úřadu v Kelči se dokumentace skutečného provedení stavby rodinného domu číslo popisné 348 v Kelči, včetně doplňkových staveb, nedochovala. Proto stavební úřad svým prvním krokem v řízení stanovil lhůtu 3 měsíce pro vlastníka stavby (žalobkyni) k předložení dokumentace. Přílohy, které však žalobkyně předložila k odvolání, neobsahují dokumentaci skutečného provedení stavby rodinného domu číslo popisné 348, ani zjednodušenou dokumentaci doplňkových staveb k rodinnému domu číslo popisné 348, neboť nesplňují požadavky dle přílohy č. 3 vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb (dále jen „vyhláška o dokumentaci staveb“). Současně žalovaný uvedl, že pokud stavebním úřadem požadované podklady nebudou žalobkyní ve lhůtě do 20. 7. 2011, předloženy, stavební úřad oznámí zahájení řízení, stanoví lhůtu pro seznámení se všemi podklady a po provedeném řízení vydá rozhodnutí, kterým podle ustanovení § 125 odst. 3 stavebního zákona vlastníku stavby nařídí, aby pořídil dokumentaci skutečného provedení stavby.

V. Posouzení věci krajským soudem

[12] Žaloba byla podána v zákonné dvouměsíční lhůtě (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního – dále jen „s. ř. s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), jde o žalobu přípustnou (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).

[13] Soud přezkoumal napadená rozhodnutí, vázán rozsahem a důvody, které žalobkyně uplatnila v žalobě (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Při přezkoumání rozhodnutí

vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

[14] Při soudním jednání dne 25. 7. 2012 navrhl ustanovený zástupce žalobkyně řízení přerušit do pravomocného skončení věci vedené u Okresního soudu ve Vsetíně, pobočka Valašské Meziříčí, mezi žalobkyní a manželi M., o určení vlastnického práva. Věc se nachází ve stádiu, kdy nalézací soud zadal geometrovi zpracování geometrického plánu, na základě něhož bude zřejmé, na jakých konkrétních pozemcích se rodinný domek žalobkyně nachází.

[15] Žalovaný se k uplatněnému návrhu vyjádřil tak, že s ním nesouhlasí, neboť nesouvisí s předmětem správního řízení, kterým byla žalobkyni určena lhůta 3 měsíce k předložení dokumentace skutečného provedení stavby jejího rodinného domku, včetně paspartu stavby.

[16] Soud návrh ustanoveného zástupce žalobkyně na přerušení zamítl jako nedůvodný, neboť předmětem správního řízení je požadavek na žalobkyni k předložení dokumentace skutečného provedení stavby jejího rodinného domku, včetně paspartu stavby, nikoliv vyslovení závěru, na jakých konkrétních pozemcích se její rodinný domek nachází. Současně soud považuje za podstatné připomenout, že při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [viz bod 13].

[17] K časovému hledisku soudního přezkumu ve správním soudnictví lze připomenout rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 7. 2008 - 76, č. j. 1 Afs 89/2008 – 76, dostupný na www.nssoud.cz, podle něhož: „... při přezkoumání rozhodnutí vychází soudy ve správním soudnictví ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§75 odst. 1 s. ř. s.). Principem soudního přezkoumání rozhodnutí správních orgánů je kasační kontrola správního rozhodnutí soudem, a proto je rozhodující objektivně existující skutkový stav v době vydání napadeného rozhodnutí. Soud zkoumá, zda zjištěný skutkový stav, který tu byl v době vydání správního rozhodnutí, skýtá oporu výroku z hlediska požadavků zákona. Jeho úkolem je k žalobním námitkám zkoumat zákonnost postupu správních orgánů a to ke skutkovému i právnímu stavu v době vydání napadeného rozhodnutí.“

[18] Soud při svém rozhodování a vypořádání žalobních bodů vyšel z následujících skutečností, úvah a závěrů:

[19] Prioritně soud považuje za relevantní zdůraznit, že podstata sporu je založena na přezkumu určení lhůty k provedení úkonu ve smyslu ustanovení § 39 odst. 1 správního řádu, kterým bylo žalobkyni uloženo, aby stavebnímu úřadu předložila dokumentaci skutečného provedení stavby rodinného domu číslo popisné 348 na pozemku parcela číslo 172/2 v katastrálním území Kelč – Nové Město a zjednodušenou dokumentaci doplňkových staveb k rodinnému domu číslo popisné 348 (pasport stavby), neboť v archívu stavebního úřadu ani v archívu Městského úřadu

v Kelči se dokumentace skutečného provedení stavby rodinného domu číslo popisné 348 v K., včetně doplňkových staveb, nedochovala.

[20] Při právním posouzení věci postupoval soud dle níže uvedených zákonných ustanovení.

[21] Podle ustanovení § 125 odst. 1 stavebního zákona, vlastník stavby je povinen uchovávat po celou dobu trvání stavby ověřenou dokumentaci odpovídající jejímu skutečnému provedení podle vydaných povolení. V případech, kdy dokumentace stavby nebyla vůbec pořízena, nedochovala se nebo není v náležitém stavu, je vlastník stavby povinen pořídit dokumentaci skutečného provedení stavby. Při změně vlastnictví ke stavbě odevzdá dosavadní vlastník dokumentaci novému vlastníkovvi stavby.

[22] Podle přílohy č. 3 bodu 1. vyhlášky o dokumentaci staveb, dokumentace skutečného provedení stavby obsahuje:

1.1. údaje o účelu a místu stavby, jméno a příjmení (obchodní firma) a adresu místa trvalého pobytu (sídla) vlastníka stavby, parcelní čísla pozemku podle katastru nemovitostí s uvedením vlastnických nebo jiných práv a údaje o rozhodnutích o stavbě; pokud se rozhodnutí nezachovala, alespoň pravděpodobný rok dokončení stavby,

1.2. situační výkres skutečného stavu území v měřítku katastrální mapy nebo větším se zakreslením polohy stavby a vyznačením vazeb na okolí, napojení na dopravní infrastrukturu a se zákresem povrchových znaků sítí technické infrastruktury, vzrostlé zeleně a hranic pozemků,

1.3. stavební výkresy vypracované podle skutečného provedení stavby s příslušnými řezy a pohledy, s popisem všech prostorů a místností podle současného, popřípadě uvažovaného způsobu užívání a s vyznačením jejich rozměrů a plošných výměr,

1.4. technický popis stavby a jejího vybavení.

[23] Podle přílohy č. 3 bodu 2. vyhlášky o dokumentaci staveb, zjednodušená dokumentace (pasport stavby) obsahuje:

2.1. údaje podle bodů 1.1 a 1.4.,

2.2. situační výkres a zjednodušené výkresy skutečného provedení stavby v rozsahu a podrobnostech odpovídajících druhu a účelu stavby s popisem způsobu užívání všech prostorů a místností.

[24] Ustanovení § 125 odst. 1 stavebního zákona ukládá vlastníkovvi stavby, aby uchovával po celou dobu trvání stavby ověřenou projektovou dokumentaci odpovídající skutečnému provedení stavby. Pokud se ověřená projektová dokumentace nedochovala, nebyla vůbec pořízena nebo není v náležitém stavu (zejména neodpovídá skutečnému stavu stavby), ukládá stavební zákon vlastníkovvi stavby, aby pořídil dokumentaci skutečného provedení stavby. Rozsah a obsah dokumentace skutečného provedení stavby je stanoven v příloze č. 3 bodech 1. a 2 vyhlášky o dokumentaci staveb.

[25] Skutkový stav přezkoumávané věci vyplývající z obsahu správního spisu předloženého žalovaným je takový, že v archívu stavebního úřadu ani v archívu Městského úřadu v Kelči se dokumentace skutečného provedení stavby rodinného domu ve vlastnictví žalobkyně číslo popisné 348 v K., včetně doplňkových staveb, nedochovala. Ve věci zvolený postup stavebního úřadu, následně potvrzený žalovaným, považuje soud za plně souladný s výše citovanými zákonnými ustanoveními a neshledává v něm žalobkyní tvrzené zkrácení na jejích právech. Obecnou povinnost péče vlastníka o svůj majetek lze nalézt již v ústavním pořádku ČR, konkrétně Listina základních práv a svobod v čl. 11 odst. 3 uvádí, že vlastnictví zavazuje a nemůže být v rozporu se zákonem chráněnými zájmy. Postup žalovaného v přezkoumávaném správním řízení je zákonný, neboť ani v průběhu odvolacího řízení žalobkyně požadovanou dokumentaci skutečného provedení stavby, včetně doplňkových staveb, ve svém vlastnictví nepředložila.

[26] V této návaznosti považuje soud za vhodné dále argumentačně odkázat na ustálenou judikaturu Ústavního soudu (například nález Ústavního soudu ze dne 8. 4. 2004, sp. zn. II. ÚS 482/02, publikovaný pod č. 52/2004 Sb. n. u. US, usnesení Ústavního soudu ze dne 4. 6. 1999, sp. zn. III. ÚS 403/98, publikované pod č. 19/1999 Sb. n. u. US, či usnesení Ústavního soudu ze dne 20. 6. 2003, sp. zn. IV. ÚS 801/02, viz <http://nalus.usoud.cz>), z níž vyplývá, že vlastnické právo není neomezené, je limitováno čl. 11 odst. 3 Listiny základních práv a svobod, kde je stanoveno, že vlastnictví zavazuje a nemůže být v rozporu se zákonem chráněnými zájmy, jímž je i požadavek doložení dokumentace skutečného provedení stavby.

[27] Jen pro úplnost soud k posouzení listin žalovaným, které žalobkyně předložila jako přílohy k odvolání, uzavírá, že tyto neobsahují relevantní dokumentaci skutečného provedení stavby rodinného domu ve vlastnictví žalobkyně ani zjednodušenou dokumentaci doplňkových staveb. Tato skutečnost je zřejmá a je podpořena i následným oznámením stavebního úřadu ze dne 27. 7. 2011, č. j. MěÚVM 36393/2011, o zahájení řízení o pořízení dokumentace skutečného provedení stavby, které žalobkyně převzala do vlastních rukou dne 29. 7. 2011.

[28] Z důvodu zjevné nadbytečnosti soud zamítl návrh žalobkyně na doplnění dokazování výsledkem účastníků, šetřením na místě samém, spisem Okresního soudu ve Vsetíně, pobočka Valašské Meziříčí, sp. zn. 16 C 46/2011 a nákresem postavení domku žalobkyně z října roku 1941. Skutkový stav věci zřetelně vyplývá z obsahu správního spisu, provádění navrhovaných důkazů je tudíž nadbytečné, neboť by se míjelo se smyslem a účelem přezkumného řízení.

[29] Soudu je z jeho rozhodovací činnosti známo, že problematika tzv. „černé stavby kotelny“ realizované na dvorku sousedů žalobkyně, manželů M. a navazující problematika tzv. „plynifikace rodinného domu číslo popisné 34“ ve vlastnictví manželů M., byla zdejším soudem již řešena, a to v souvislosti s přezkumem procesní otázky účastenství právní předchůdkyně žalobkyně v řízení týkajícím se stavby „plynifikace rodinného domu č. p. 34“. Rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne

23. 2. 2011, č. j. 31 Ca 166/2009 – 72, byla žaloba žalobkyně zamítnuta, přičemž žalobkyně neuspěla ani následně s kasační stížností u Nejvyššího správního soudu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 9. 2011, č. j. 1 As 55/2011 – 115) ani s ústavní stížností u Ústavního soudu (usnesení Ústavního soudu ze dne 29. 11. 2011, sp. zn. I. ÚS 3480/11). Navíc tato pravomocně skončená věc nijak nesouvisí s věcí, která je nyní předmětem přezkumu, tj. určení lhůty k provedení úkonu, kterým bylo žalobkyni uloženo, aby stavebnímu úřadu předložila dokumentaci skutečného provedení stavby rodinného domu číslo popisné 348 na pozemku parcela číslo 172/2 v katastrálním území Kelč – Nové Město a zjednodušenou dokumentaci doplňkových staveb k rodinnému domu číslo popisné 348 (pasport stavby), jejichž je vlastníci, neboť v archívu stavebního úřadu ani v archívu Městského úřadu v Kelči se dokumentace skutečného provedení stavby rodinného domu číslo popisné 348 v K., včetně doplňkových staveb, nedochovala. Prostor pro vyslovení nicotnosti stavebního povolení na plynofikaci rodinného domu K. 34 ze dne 12. 1. 1998, č. j. 1114/1997, soud z výše uvedených důvodů neshledal.

VI. Shrnutí a náklady řízení

[30] Při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, soud nezjistil, že by ze strany žalovaného došlo k chybné aplikaci procesního práva či k chybné aplikaci hmotného práva. S žalobkyní uplatněnou argumentací se soud neztotožnil, rozhodnutí žalovaného nelze označit za nezákonné, k namítanému zkrácení práv žalobkyně nedošlo.

[31] K namítané nezákonnosti napadeného rozhodnutí lze připomenout rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2005, č. j. 6 A 76/2001 – 96, publikovaný ve Sb. NSS č. 3/2006, dostupný na www.nssoud.cz, který vymezil institut nezákonnosti takto: „*Nezákonným je rozhodnutí, které je v rozporu se zákonem nebo jiným právním předpisem, a přitom ještě nejde o tak intenzivní rozpor, aby bylo možno usuzovat, že rozhodnutí neexistuje, tj. že je nicotné. Nezákonnost může být vyvolána buď chybnou aplikací hmotného práva (pak půjde o nezákonnost v tom smyslu, jak o ní hovoří § 76 odst. 1 s. ř. s.), nebo práva procesního. Procedurální pochybení mohou mít charakter nepřezkoumatelnosti rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nebo vad řízení předcházejícího vydání napadeného rozhodnutí (§ 76 odst. 1 písm. b) a c) s. ř. s.); tyto vady řízení jsou však v rámci soudního řízení relevantní pouze pokud jde o tzv. vady podstatné, tj. pokud porušení procesního práva mohlo mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.*“

[32] Za tohoto stavu věci soudu nezbylo, než žalobu v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítnout.

[33] Výrok o náhradě nákladů řízení ve vztahu mezi účastníky je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně nebyl ve věci úspěšná, proto právo na náhradu nákladů řízení nemá,

úspěšnému žalovanému pak žádné náklady nad rámec jeho jinak běžné administrativní činnosti nevznikly. Proto soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

[34] Výrok o přiznání odměny ustanovenému advokátovi je odůvodněn ustanovením § 35 odst. 8 věta první s. ř. s., podle něhož navrhovateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to nezbytně třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát; hotové výdaje zástupce a odměnu za zastupování osoby uvedené v odstavci 2 platí v takovém případě stát. Usnesením soudu ze dne 12. 7. 2011, č. j. 31A 42/2011 – 23, bylo žalobkyni přiznáno osvobození od soudních poplatků v plném rozsahu, a následným usnesením soudu ze dne 13. 6. 2012, č. j. 31A 42/2011 – 108, ustanoven JUDr. Jan Stančík, advokát, k ochraně jejích zájmů v této věci. Náklady řízení ustanoveného advokáta sestávají z odměny ve výši 2.100,- Kč za jeden úkon právní služby v souladu s ustanovením § 7 bod 5. a § 9 odst. 3 písm. f) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif – dále jen „advokátní tarif“), a to za tyto úkony právní služby: 1. prostudování spisu dne 19. 7. 2012, 2. účast při jednání dne 25. 7. 2012, v souladu s ustanovením § 11 odst. 1 a odst. 3 advokátního tarifu, ze 2 náhrad hotových výdajů po 300,- Kč (zahrnující i žádané parkovné) v souladu s ustanovením § 13 odst. 1 a odst. 3 advokátního tarifu, ze 16 náhrad za promeškaný čas po 100,- Kč za každou i jen započatou půlhodinu v souladu s ustanovením § 14 odst. 1 písm. a) a odst. 3 advokátního tarifu, z cestovného právního zástupce žalobkyně za 2 cesty z Mikulůvky do Brna a zpět v celkové délce 1 cesty 254 km vykonanou osobním automobilem tovární značky Ford Focus, SPZ X s průměrnou spotřebou pohonných hmot 7,96 l na 100 km, při nákupní ceně benzínu Natural Super 95 37,60 Kč za litr a sazbě základní náhrady za používání osobních silničních motorových vozidel 3,70 Kč v souladu s ustanoveními § 1 písm. b) a vyhlášky č. 429/2011 Sb., o změně sazby základní náhrady za používání silničních motorových vozidel a stravného a o stanovení průměrné ceny pohonných hmot pro účely poskytování cestovních náhrad, tj. cestovné ve výši 3.400,- Kč. Celkem se jedná o částku ve výši 9.800,- Kč. Přiznaná odměna za zastupování žalobkyně bude ustanovenému advokátovi JUDr. Janu Stančíkovi, se sídlem AK Valašské Meziříčí, Hemy 855, vyplacena z účtu Krajského soudu v Brně ve lhůtě do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku. Náklady právního zastoupení žalobkyně nese podle ustanovení § 60 odst. 4 s. ř. s. stát.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské

právnícké vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Krajský soud v Brně dne 25. července 2012

JUDr. Jaroslava Skoumalová, v. r.
předsedkyně senátu